

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. II. De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

8. Si quis (quod absit) potus vel aliter indispositus atque inidoneus ad administrandum Sacramentum accesserit, sive is Pastor aliusve Sacerdos fuerit, juxta irreverentiæ enormitatem graviter punietur.

9. Pastor domo discedens custodi significet, ubi inveniri possit: si verò à petentibus Sacramentorum administrationem diligenter quæsitus, non facile reperiat, & ob absentiam aut moram Pastoris (suboriatur à præsenribus murmuratio aut scandalum, aut si in mora periculum, poterit tunc alius Pastor aut Vicepastor aliàs idoneus administrare Sacramentum, matrimonio duntaxat excepto, salvâ pœnâ Pastori absentis imponendâ.

10. Ut fidelis populus ad suscipienda Sacramenta majori cum Reverentia atque animi præparatione accedat, volumus omninò & mandamus, ut Pastores & Vicepastores sæpè divinorum horum Mysteriorum institutionem, usum, virtutem, utilitatem, necessitatem & efficacitatem, uti & rituum atque cærimoniarum significationes in concionibus exponant.

11. Prohibemus etiam, ne quis aliquod Sacramentum, sine gravi urgentique necessitate aut expressâ nostrâ nostrivè in Spiritualibus Vicarij Generalis licentiâ, vel obtento speciali in scriptis privilegio Apostolico, in privatis ædibus administret aut etiam celebret. Maximè enim decet Sacrosancta hæc Mysteria in Ecclesia (quæ Sacramentorum proprius locus est, quæque tam ministrantes quàm suscipientes atque circumstantes omnes in fide, charitate ac veneratione magis accendit) omni cultu ac Religione sanctissimè ministrari & celebrari.

12. Præterea cum œcumenica Synodus Tridentina definiverit, quòd si quis dixerit receptos & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libitu omitti, aut in novos alios per quemcunque Ecclesiarum Pastorem mutari posse, anathema sit. Volumus omninò & severe præcipimus, ut quivis Parochus aliusve Sacerdos in cujuscunque Sacramenti administratione præter actualem seu virtualem intentionem, legitimamque materiam & formam, etiam approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus & cærimonias adhibeat, atque ita decenter gravique actione cuncta in Rituali seu agendâ præscripta peragat, ut adstantes ad Sacrorum tum Reverentiã tum pietatem atque ad cœlestium rerum cogitationem erigat, & uti Pastor Spiritualis præcundo provocet & attentos reddat.

13. Sacerdos ergò ad Sacramenti alicujus administrationem accessurus ritus & cærimonias pro temporis opportunitate prævideat diligenterque perlegat; ac deinde paululùm rei sacræ, quàm acturus est, meditationi vacet, gratiamque dignè & cum fructu Mysterium hoc illudve administrandi imploret.

14. In singulorum quoque Sacramentorum administratione (Confessionis duntaxat Sacramento excepto) unum saltem pium & honestum, mundoque superpelliceo indutum, ac linguæ pariter latinæ gnarum Ministrum adhibebit, qui Sacerdoti oranti totius Ecclesiæ nomine respondeat.

15. Pro Sacramentorum administratione, nihil ante eam exigatur, post eam tamen, si quid spontè offeratur, vel aliquid consuetudine laudabili tanquam debitum præstari soleat, licitè peterit acceptari.

T I T U L U S II.

De Baptismo.

I.

Pastores sacrum fontem sub operculo & serâ diligenter servent; Sacrum quoque Chrisma & oleum sub serâ & loco honesto custodiant, & Sabbatho sancto ac in vigilia Pentecostès aquas baptismales consuetâ benedictione renouent.

2. Quilibet Parochus librum habeat, in quo singulorum Baptizatorum nec non parentum & patrinorum ac matrinarum nomina & cognomina, diemque, mensẽ & annum diligenter descri-

descri-

describat. Sic enim & ætas pueri & ejus conditio & inter quos spiritualis cognatio contracta sit, facile dignoscetur, eundemque librum quotannis in visitatione exhibeat & loco tuto custodiat.

3. Diligenter quoque observare monentur Parochi illud, quod in Concilio Tridentino ad evitandam difficultatem & pericula impediendi cognationis spiritualis de numero Patrinoꝝ constitutum est, ne videlicet plures quàm unus vel una vel ad summum unus & una, qui infantem dum baptizatur, tangat vel tangant, ad suscipiendum sub quovis etiam prætextu admittantur, nisi nostram indignationem & condignam pœnam sustinere velint.

4. Quia de pueris exposititijs compertum est, quod mulieres per appositionem salis non idem semper significare intendant, sed subinde collatum esse baptismum, subinde verò contrarium: ideo semper & indistinctè, pueri exposititij sub conditione baptizentur, si vè salis appositum fuerit si vè non.

5. Prohibet præterea sancta Synodus, ne quis Pastorum baptismi Sacramentum alio in loco quàm in illis Ecclesijs, in quibus sacri fontes constituti & consecrati sunt, exceptis casibus in jure permissis, conferre audeat.

6. Hortatur hæc sancta Synodus & requirit omnes Magistratus singulorum locorum, ne quam ad obstetricandam parturientibus admittant, nisi prius à Curato loci, ubi obstetrix moratur, testimonium sinceræ & Catholicæ fidei habeat.

7. Antiquam & Religiosam illam consuetudinem, quâ puerperæ post absolutum puerperij tempus in proximo statim egressu ad Ecclesiam procedunt, ut Deo pro puerperij beneficio gratias agant, & precibus ac benedictione Sacerdotali expientur, tanquam piam ac laudabilem conservatam volumus.

8. Ad abolendam pravam illam consuetudinem, quâ ruri præsertim post baptismum infantium, convivia non sine maximis incommodis & periculis tam puerperæ quàm infantis celebrari consueverunt, mandamus Pastoribus & Concionatoribus, ut moneant & exhortentur subditos suos, quatenus hujusmodi abstineant.

9. Parochi ob id, quod puer baptizandus sit illegitimus, vel ex parentibus pauperibus, vel exteris illic casu natus, ipsum baptizare non reculent aut differant.

10. Non admittantur in paternos notoriè hæretici, notoriè excommunicati, publici usurarii vel aliter publicè infames; neque etiam minores duodecim annis, aut qui per inopiam mentis notitiam non habent ejus fidejussionis, ad quam se offerunt, eademque cautio sit de comatibus.

11. Ubicumque in Ecclesijs Parochialibus dirutus est fons baptismalis, restituatur ex lapide solido, ne ex eo aqua effluat, sitque figuræ rotundæ & latitudinis circiter duorum pedum, fixusque loco commodo constituatur. Extrâ fontem sacrum nemo baptizetur, nisi fortè quem periculum ad Ecclesiam deferri non permittit, exceptis ijs, quibus id à nobis aut Antecessoribus nostris clementissimè indultum est.

12. Tenebuntur Pastores parentes infantium ultra quartum à nativitate diem baptismum differentes nobis aut Vicario nostro in Spirit. Generali aut Archidiaconis denunciare.

13. Sacrum Baptismum ex institutione Christi cunctis etiam fidelium infantibus ad salutem esse necessarium, ipsa veritas testatur, hiscè verbis: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto non potest introire in Regnum Dei; cum itaque sine eo utpote Christianæ Religionis & æternæ vitæ januâ & omnium aliorum Sacramentorum fundamento nulla æternæ salutis spes superfit, summa ad illum tempestivè ritèque administrandum ac suscipiendum diligentia est adhibenda.

14. Volumus etiam, ut tam Pastores aut eorum socij, cooperatores, seu Vicarij hoc Sacramentum administraturi, quàm Patrini & Matrinx baptizandum ad templum comitantes non leviter aut perfunctoriè id agant; sed cum Religiosa pietate ac gravitate ad tanti muneris functionem accedant Deoque gratias agant, qui filium iræ & hæredem gehennæ benignè ad Sacramentum Regenerationis admittit, ut fiat filius Dei & hæres vitæ æternæ.

15. Ad majorem autem venerationem pietatemque excitandam, curandum est, ut baptismus semper ante prandium fiat, & susceptores cum amicis pro veteris Ecclesiæ ritu infantem Deo præsentent & offerant, à prandio verò illud non facile admittatur nisi necessitas, aut periculum infanti imminens, aut habitatio remotior, aut alia justa causa illud requirat.

16. Quo-

16. Quoniam verò parvulorum & recens natorum infirma & inconstans est valetudo, adèd ut collatio baptismi sine vitæ periculo differri non possit, valdeque sit absonum, quod ob respectum aliquem externum diutius filius iræ permaneat, qui in adoptionem filiorum Dei admitti potest: Hinc præcipimus, ne sub aliquâ specie vel causâ undecunque quæsitâ baptismus infantium etiam quorumcunque nobilium aut insignium personarum diu differatur.

17. Nullus nisi præviâ licentiâ Pastoris prolem suam extrâ Parochiam suam baptizari curet, & ubi baptizata fuerit, de collato baptismi Pastori testimonium ferat, quod etiam in libro baptismali notetur; Pastores tamen rarò, & non nisi ex gravi causâ licentiam talem concedant. Idèd Parochus Infante baptismi causâ ad se delato dispiciat, an suæ parochiæ sit, quem si alienæ deprehenderit esse, non nisi urgente necessitate baptizet, sed ad proprium Parochum jubeat deportari, quod maximè erit observandum in prolibus ex illegitimo thoro procreatis, quas parentes, ut crimen suum proprium Pastorem celent, ejusque correctionem declinent, in alienam Parochiam, ubi ignoti sunt, curant ad baptismum deferri.

18. Baptizatis nulla alia nomina imponi debent, quàm Sanctorum, quorum denominatio ac memoria adultis ad virtutis imitationis que studium desiderium accendere possit.

19. Patrini ac Matrinx sint homines pij & Catholici maturæ ætatis, in fide atque probatis moribus benè instituti, ut filios suos spirituales in iisdem instruere possint, id enim ipsorum, quam pro infantibus Deo & Ecclesiæ faciunt, sponsio requirit, cujus diligenter à Parochis sunt admonendi, ac magis eligantur ij, qui salutis animæ consulere, quàm muneribus augere queant. Arcentur autem meritò ab ista sponsione, qui nondum ad annos discretionis pervenerunt, nec fidei rudimenta tenent, utpote Symbolum Apostolicum & Orationem Dòmicam, item qui justo impedimento cessante eo anno peccata Sacerdoti suo confessi non sunt, neque in festo Paschæ sacram Eucharistiam susceperunt, quique hæresi infecti aut excommunicati sunt. Neque enim convenit illos tanquam comministros & testes assistere Sacramentis, qui vel de illis malè sentiunt, vel quos Ecclesiâ à divinis arcet, vel qui se ipsos à communione & unitate Catholica segregarunt,

20. Alienum autem existimamus, magnam hujus mundi Pompam circà baptismum adhibere, ne ubi unusquisque in Baptismo pollicetur Satanæ renunciare ejusque Pompas deserere, in ipso vitæ Christianæ limine ijs rebus dari opera videatur, quibus potissimum solenni sponsione renunciatur.

TITULUS III.

De Confirmatione.

I.

Sacramento Baptismatis succedit aliud, quod à SS. Patribus nunc Confirmatio, nunc manus impositio, vel Sacramentum Chriſmatis aut Unctio, quæ sit divinæ procreationis sacrosancta perfectio, nominatur: cujus quidem Sacramenti virtute homini baptizato plenitudo Spiritus sancti confertur & auxilium ac robur singulare, quale datum est Apostolis die Pentecostes, ut Christi nomen & fidem coram Principibus mundi & orbe toto sine pudore ac timore constanter valeant profiteri. De hujus Sacramenti dignitate vi & effectibus Parochi subditos suos scèpè diligenterque instruant, maximè sub id temporis, quo illud Episcopus in ijs locis administraturus est. Postquam Parochus de constituto die Chriſmatis administrandi fuerit admonitus, perquirat diligenter, qui confirmandi sint in Parochia etiam per singulorum domos circumeundo, si id commodè fieri potest, & die dominico aut festo præcedente ex professo doceat populum suæ curæ & custodiæ commissum ea omnia, quæ ad Sacramentum debitè recipiendum pertinere intelliger. Pastores verò & Concinatores in Domino requirimus, ut eò majori diligentia, sollicitudine ac Zelo in fructibus hujus Sacramenti explicandis versentur, quò vident amplius illud ab antiquis & nostri temporis hæreticis derisui & ludibrio habitum. Cùm ergò hujus Sacramenti uti-

lissima